

Sygn. akt V CZ 110/10

POSTANOWIENIE

Dnia 10 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący)

SSN Krzysztof Strzelczyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi L. B.

o wznowienie postępowania

w sprawie z wniosku E. B. i innych, przy uczestnictwie J. K. i innych,

o stwierdzenie zasiedzenia służebności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 marca 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy L. B. na postanowienie Sądu Okręgowego

w B.

z dnia 8 lipca 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2010 r. Sąd Okręgowy w B. odrzucił kolejną skargę wnioskodawcy L. B. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 26 stycznia 2001 r. wydanym w postępowaniu odwoławczym w sprawie o stwierdzenie zasiedzenia służebności. Przyczyną odrzucenia skargi było stwierdzenie przez Sąd Okręgowy, że nie została ona oparta na ustawowej podstawie, ponieważ wskazana przez skarżącego przyczyna wznowienia – bezzasadne oddalenie jego wniosków dowodowych w prawomocnie zakończonym postępowaniu - uzupełniona wnioskiem o przeprowadzenie tych dowodów, nie odpowiada żadnej z podstaw, na których można oprzeć skargę o wznowienie postępowania. Skoro bowiem wnioski dowodowe były przez wnioskodawcę zgłaszane w toku prawomocnie zakończonym postępowaniu o stwierdzenie zasiedzenia służebności, to nie stanowią dowodów nowych, wcześniej nieznanymi w sprawie.

Dodatkowo Sąd Okręgowy zauważył, że art. 408 k.p.c. wyłącza możliwość żądania wznowienia postępowania po upływie pięciu lat od uprawomocnienia się wyroku, z wyjątkiem wypadku, kiedy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana.

W zażaleniu na to postanowienie skarżący wniósł o jego zmianę i wznowienie postępowania w sprawie, a także zasądzenie kosztów postępowania. Podniósł, że podstawę wznowienia stanowi nieważność postępowania spowodowana brakiem należytej reprezentacji oraz ujawnione, wcześniej mu nieznanymi dowody.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie przystaje do treści złożonej przez niego skargi. Skarżący powoływał się w niej na nieprawidłowo przeprowadzone postępowanie dowodowe, nie podnosił natomiast żadnych zarzutów dotyczących niewłaściwej reprezentacji czy też wykrycia nowych środków dowodowych. Wprawdzie w toku postępowania zainicjowanego skargą o wznowienie postępowania możliwe jest wskazanie nowych podstaw tej skargi, jednak zawarte w art. 394¹ § 3 k.p.c. odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 398²¹ k.p.c., uzasadnia stosowne uwzględnienie w toku postępowania zażaleniowego zakazu rozszerzenia żądania pozwu lub wystąpienia z nowymi żądaniami (art. 383 k.p.c.).

Wiążący charakter wskazanej przez skarżącego podstawy wznowienia, wyznaczający zakres rozpoznania sprawy (art. 412 § 1 k.p.c.) upodabnia tę podstawę do żądania pozwu. Odpowiednie zastosowanie art. 383 k.p.c. wyłącza możliwość zgłoszenia nowej podstawy wznowienia w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi.

Na marginesie należy zauważyć, że skarga oparta na podstawach wskazanych w zażaleniu była przedmiotem oceny we wcześniejszym postępowaniu i została prawomocnie odrzucona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2010 r., V CZ 11/10, nie publ.).

Z tych przyczyn argumentacja skarżącego, nawiązująca do nowych podstaw nie może odnieść skutku. Podstawa wskazana pierwotnie słusznie natomiast została przez Sąd Okręgowy zakwalifikowana jako nieprzewidziana w ustawie, co – wobec taksatywnie wymienionych w przepisach dopuszczalnych podstaw wznowienia – uzasadniało odrzucenie skargi.

Podstawę oddalenia zażalenia stanowi art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.